

Biblická čtení:

Jób 19, 23-27a: Kéž by byly mé řeči sepsány, vyznačeny jako nápis rydlem železným a olovem, do skály trvale vytesány! Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí,

2.List Tesalonickým 2, 1-5.13-17: Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosíme vás, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat. Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn ztracení. Ten se postaví na odpor a ,povýší se nade všechno, co má jméno Boží' nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce ,usedne v chrámu Božím' a bude se vydávat za Boha. Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, ještě když jsem byl u vás?

Stále musíme děkovat Bohu za vás, milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu vás povolal naším evangeliem. Nuže tedy, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem nebo dopisem. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Lukáš 20, 27-40: Přišli k němu někteří ze saduceů – ti popírají vzkříšení – a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš nám ustanovil: ‚Zemře-li něčí bratr ženatý, ale bezdětný, ať se s jeho manželkou ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.‘ Bylo tedy sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bezdětný. Jeho manželku si vzal druhý, pak třetí a stejně všech sedm; nezanechali dětí a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Komu z nich bude tato žena patřit při vzkříšení? Všechna sedm ji přece mělo za manželku.“ Ježíš jim řekl: „Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení. A že mrtví vstanou, naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Hospodina ‚Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým‘. On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním jsou všichni živi.“ Někteří ze zákoníků na to řekli: „Mistře, dobře jsi odpověděl.“ A už se neodvážili položit mu jinou otázku.

Jsme saduceové současnosti?

Jaká bude naše budoucnost po pominutí tohoto věku a skončení lidského života?

Saduceové se o vzkříšení ve skutečnosti nezajímali. Ve vzkříšení vůbec nevěřili, věřili výhradně v prvních pět knih Starého zákona a v těchto knihách se nikde myšlenka vzkříšení nezmiňovala. Život jim dával smysl právě v tom, že Zákon dodržovali. Text, na který se odvolávali při rozhovoru s Ježíšem je z 5M 25,56. Podle Mojžíšova zákona se muž, jehož bratr zemřel bezdětný, musel oženit s jeho vdovou. Prvorozené dítě z tohoto svazku mělo nést jméno zesnulého bratra, aby bratrova linie pokračovala. Tento zákon také prospíval vdově, protože jí poskytoval finanční zabezpečení do budoucna. Rození dětí bylo tehdy nezbytné stejně jako dnes, ale v novém životě v Kristu už nebude nutné, protože lidé už nebudou podrobeni smrti.

Někdy je pro nás těžké věřit ve velké věci v životě, když máme tolik malých problémů a trápení, kterým necháváme zabírat v našich životech spoustu místa. Když jsme zahlceni malými věcmi v životě, jak se od nich odpoutat a přemýšlet, co znamená věčný život a

jaké bude to nebe. Někteří lidé si ho představují jako krásné místo s nekonečnými dobrými časy. Jiní si ho představují jako místo, kde nebudou žádné nemoci, stáří ani bolest. Je to náš způsob, jak vyjádřit víru, že naši blízcí jsou naživu a daří se jim.

Ježíšovo chápání Boží vůle je hlubší a lepší než naše či chápání saduceů. Ježíšova odpověď saduceům potvrzuje, že nastane vzkříšení. Onen nový život se bude velmi lišit od toho, co si myslíme a představujeme. My máme tendenci si myslet, že nový život bude stejný jako ten současný. V Novém zákoně se nesmrtelnost a vzkříšení propojují ve vztahu „přítomnosti“ a „budoucnosti“. (Už nyní zažijeme část budoucího hodu v Božím království, které v naději víry vyhlížíme.) Musíme ono propojení přijmout vírou, stejně jako musíme vírou přijmout Boží slovo. A připomeňme si, že víra je Boží dar a že se za ni máme modlit.

Ježíš nám neříká, co nás čeká v nebi. Říká, že nebe není pokračování toho, co známe zde na zemi, takže nepotřebujeme pozemské věci, jako je manželství nebo prosperita. Potřebujeme být Božími partnery, společníky tady na zemi, abychom byli v jeho náručí, až zemřeme. (Věříme v život věčný, který zde na zemi se začíná a v Bohu své naplnění má.) Ti, kdo jsou ochotni odevzdat svůj život Bohu nyní, zjistí, že Bůh tu pro ně bude, až skončí jejich pozemská cesta. Máme se mít rádi navzájem, stejně jako Bůh miluje nás. Boží lásku k lidem žít způsobem, který nikoho nevylučuje.

Pokud je Bůh naším Bohem a my jsme jeho lidem, smrtí všechno nekončí. Někdo kdysi řekl, že „dnes je prvním dnem zbytku tvého života“, a to bude platit zejména v den, kdy zemřeme. Až zemřeme, Pán nás neopustí. Bude tu, aby nás přivítal. Být nepřítomen v těle znamená být přítomen s Pánem. Máme Kristův slib o realitě vzkříšení skrze jeho vlastní smrt a vzkříšení. Protože on žije, budeme žít i my. Bez víry ve vzkříšení anebo naděje, kterou nabízí, se naše každodenní žití znehodnocuje, protože ztrácíme vědomí, že jsme Boží lid a součást jeho plánu s vesmírem.

Saduceové usilovali o zpochybnění Ježíšovy autority. Kéž naše dnešní přemýšlení nás přivede naopak k hlubší důvěře v Ježíše a jeho slovo.